

Rundgjørelser i dette Blad vilde blive aftrykt i de fleste andre Blade, og naar man allerede nu er bleven opmærksom derpaa, er der neppe Tvivl om, at dette vilde ske. Den høitærede Minister mente, at Udvalgets Flertal havde lagt alt for Meget ind i Udvalgets Betænkning fra 1866—67, og at der navnlig der ikke var tale om noget Tilfælde som det foreliggende. Dette har jeg for saa vidt indrømmet, som jeg, da jeg første Gang idag havde Ordet i denne Sag, sagde, at der ikke ligefrem var udtalt Noget derom, men at Udvalgets Betænkning var saaledes, at dette syntes at have ligget til Grund for dets Udtalelser. Paa den anden Side tror jeg imidlertid, at man baade kan og tør læse disse Udtalelser fra 1867 saaledes, at man ikke havde tænkt sig Muligheden af overhovedet at give Børn Indfødsret, for saa vidt disse Børn ikke have det ifølge Indfødsretslovens § 1. Svad der her er Tale om, er jo egentlig ikke Andet end en Udfættelse for disse Børns Bedkommende, og jeg anser det for givet, at denne Udfættelse vil have en god Virkning. Thi i det foreliggende Tilfælde tror jeg virkelig, at der er et alvorligt Ønske om at faae Indfødsret for de Naagjældende, og naar jeg siger, at Ønsket er alvorligt ment, mener jeg derved, at det ønskes ikke alene for at opnaa saadanne Fordele som Klosterforsjøgelse eller for at faae Udgang til et eller andet Embede, men for at Børnene virkelig kunne komme til at slutte sig til Danmark, og ved en Udfættelse faar Rigsdagen netop den større Betryggelse, der er Tale om. I denne Henseende kan jeg med det Samme svare det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), der, saa vidt jeg forstod hans Ytringer, mente, at det vilde være rigtigt, at de Naagjældende fik Indfødsret strax; thi de vilde da senere kunne blive opdragte paa Dansk. Jeg skal dertil svare, at det forekommer mig at være aldeles aabenbart, at der ligger en større Betryggelse i den Wandel, som de have ført i Fortiden, end i den Wandel, som de ville føre eller love at ville føre i Fremtiden.

Det. Hansen: Jeg ønsker blot at udtale, at jeg ikke agter at stemme for, at Indfødsret meddeles til de to Børn, om hvilke der her er Tale, men at det ingenlunde er i Henhold til de Grunde, som Flertallet har anført. Flertallets Standpunkt er, at det vil stemme imod dem, fordi det er Børn, og fordi det i Almindelighed antager, at der ikke bør gives Børn Indfødsret. Jeg kan ikke understrive en saadan Sætning; thi jeg mener, at man i denne Henseende væsentlig maa rette sig efter Forældrenes Forhold i national Henseende. Foreligger der tilstrækkelig betryggende Oplysninger i den Retning, ser jeg ingen Grund til at negte Børn Indfødsret. I dette Tilfælde forekommer det mig imidlertid, at

der ikke er noget Saadant tilstede. Den Bedkommende er ikke dansk i national Henseende; han er, efter hvad der er oplyst, Hølstener; han har den største Del af sit Liv opholdt sig i fremmede Stater, og han har været i en fremmed Stats Tjeneste, som, medens han var i dens Tjeneste, stod i et fjendtligt Forhold til Danmark. Der foreligger saaledes efter min Opfattelse ikke i national Henseende de betryggende Oplysninger, som jeg mener, der bør fordres, naar der skal meddeles Børn Indfødsret. Det er af denne Grund, jeg mener, at der ikke bør gives disse Børn dansk Indfødsret, men det er ikke af de Grunde, som Flertallet har anført.

Frederiksen: Overfor denne Ytring kan jeg ikke Andet end fra vor Side gjøre den Bemærkning, at, ihvorvel de vedkommende Børns Fæder har opholdt sig nogle Aar i Østerrig med den Hensigt at blive der, er der neppe nogen Slægt, som med større Bestemthed og Afgjortighed og med mere Tilfredssetelse af mangfoldige Aaand, som ellers fra Standsællernes Side betragtes som bindende udad til, har sluttet sig til den danske Opfattelse end netop Grev Moltkes Slægt.

Tauber: Lige over for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (P. C. Olsen) skal jeg tillade mig den Bemærkning, at Hensynet til Lydsfland aldrig, saa vidt jeg veed, har indbragt os nogensomhelst Fordel. Naar jeg har hørt det gjort gjældende, har det altid været for Ting, vi helst burde undlade.

P. C. Olsen: Det kunde naturligtvis, som jeg ogsaa før sagde, aldrig falde mig ind at sige, at vi skulde forandre vor Husholdning for at behage vore Naboer mod Syd; men jeg tror heller ikke, vi bør stille os saaledes, at vi uden at vinde det Allerringeste give dem Paaskud til at bestynde os for at være partiske og fjendtlige sinde lige overfor dem.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Formanden: Som Udvalgets Indstilling er formuleret, vil der være at stemme over Lovforslagets eneste Paragraf, først uden Nr. 28 og 29, og, saafremt denne bliver vedtagen, over Nr. 28 og 29.

Man gif altsaa til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets eneste Paragraf, foruden Nr. 28 og 29, saalydende: